

סכנות, מצעים חזקים

שתי דרכים לשלום. האחת: השגת בדרך של משא ומתן חיתורים הדדית. השני: כיבוש השלום על ידי מיבצע פעיל.

הראשונה מאמין ד"ר נחום גולדמן, הציוני המנוסה והפיקת ביותר, ה' שהשיג את השלום מגרמניה. מא' עם בה גם פרשנים ורבים אשר אחד מהם (ראה במדינה) פירט את לוח המחרים, אשר דרך הקרובה ללבם של האמריקאים, כי היא מחזקת ומקימת את שלטונו של ה' משטר הריאקציוני הנוכחי בארצות-ערב, א' שר האמריקאים והבריטים סומכים עליו ב' מאבק נגד הרוסים.

זוהי דרך של מלים הכות ומעשים חזקים, במקום המדיניות הקיימת של מל' חזקות ומעשים רכים. היא מחייבת כוח ישראלי חזק אשר עצם קיומו ישכנע את הערבים כי ה' שלום זול יותר מאשר המלחמה.

זוהי דרך אפשרית, איש לא יאמר שהצל' חתה מובטחת במאה אחוזים במצב הנוכחי.

לורנס העברי

הדרך השנייה היא דרך המהפכה. מאמינים בה אנשים רבים במדינה הקרובים לענינים הפנימיים של העולם הערבי.

זוהי דרך של העמדת כל מכשירי הכוח והתעמולה של המדינה הישראלית הריבונית לרשות מאמץ-רבותי, כדי להמריד את המעמ' דות הנרכאים בעולם הערבי נגד אוניוניה, לתת להם את הסעד והעזרה הדרושים, לגבש עם עוד בראשית הדרך עצם מהפכני שיר' בל' לסילוק הכובשים הזרים למיניהם. להק' מה מסגרת מרחבית אחידה ועצמאית, לפיתוח אוצרות המרחב לטובת כל יושביו.

במקום להציב את תנועת השיחור העברית נגד תנועת השיחור הערבית, מטרתה לה' פוך את תנועת השיחור העברית למנהיגת המהפכה כולו בדרך שיחורו.

לישראל ישנם האמצעים לכך. יש לה 175 אלף ערבים שיכלו להיות ברמת-מחיה וב' התפתחותם הלאומית דוגמה ל-30 המיליונים מעבר לגבול. יש לה אלפים רבים של עצירים עבריים היודעים את דרכי ערב טוב יותר מאשר קומץ הסוכנים הבריטיים, מסוגם של לורנס, סטורס וספירס, שכבשו את המרחב למען בריטניה. יש לה תנועות-שיחור מכוונות דפוס כסף ונשק. יש לה מדיניות-חזק שיכלה להיות עצמאית ומתפתחת — באו"ם, בכ"י רות-אסיה, ברחבי-העולם.

מעל לכל, דרושה לשם כך החלטה נחושה להיות למדינה עצמאית, במקום כדור משחק נטול רצון, עצמאות יש לה מחר. דרושה החלטה לשלם המחיר הזה, בקרבנות.

תנועת שיחור מרחבית, אשר ישראל תע' מוד בראשה, תלחם למען סילוק הבסיסים הזרים, הגלויים והנסתרים, מעל אדמת ה' מרחב — ונגד הכנסת בסיסים אחרים תחת דגל ברית-המועצות, מטעם הדברים תתגש תנועה כזאת, עם בעלי הבסיסים האלה —

עו אנגליה, עם צרפת, עם ארצות-הברית — התנגשות זו פירושה ו' תור על המענקים, על שפע המגביות, פירושה כי על האומה לפרנס את עצמה, לעבוד יותר, לצרוך פחות — עד אשר תיפולנה המחזיקות בין ארצות המרחב והאיחוד המרחבי יאפשר לתעשייה ה' ישראלית להתרחב ולהתפתח, לתת לחם ו' עבודה למאות אלפי פועלים חדשים.

ישנו עוד שיקול המחייב שלום מרחבי — שיקול בעל ערך מכריע בתקופת פצצת ה' מימן. כל עוד נטושה מלחמת-העמים במר' תב, יתקיימו בו בסיסים זרים. כל עוד יתקיימו הבסיסים הזרים, אחד גורלו במל' חמת העולם הבאה: להפוך לשדה-קרב אטומי ואזור-כיבוש סובייטי. כי במלחמה תנסה ברית-המועצות לחסל את הבסיסים בירדן, בסעודיה ובערב, להגיע לבסיסים ה' אטומיים בתורכיה ובלוב. הצבא האדום יצ' רך לעבור את ישראל. יהיה זה סיכוי עגום. רק מרחב מאוחד, חופשי מבסיסים זרים, יוכל לשמור על ניטרליות לוחמת במלחמה. רק השלום בתוך המרחב יוכל להבטיח את שלומם בעולם מסורף.

מפרס עד מארוקו

מכל הבחינות, המבצע לכיבוש השלום הוא הדרך הנכונה. הוא מלהיב פחות, מסר' כך יותר, מן המסע אל הירדן. אך בסופו רומז תהו, של אמת, לא נצחון סרק. הוא לא מבטיח התפשטות על המפה, אך הוא עשוי להוביל להתפשטות אמיתית — כלכ' לית, תרבותית, פוליטית — על פני המרחב כולו, מגבולות פרס ועד חופי מארוקו.

הנימוקים בעד

גבול הירדן יסלק את ה- סכנות החמורות ביותר המ- איימות על עצם קיומה של מדינת-ישראל. צבא-ההגנה יוכל לערוב לבטחון המדינה בייעילות הרבה יותר גדולה בעומדו על גדת הנהר.

נכין

גבול המדינה ארוך ומפותל, משתרע לאורך 951 קילומטרים. ברוב האזורים אין בו כל הגיון בטחוני או גיאוגרפי. הוא נקבע באופן מקרי לגמרי על-ידי מול-המלחמה.

באזורים החשובים ביותר, גורם ה' גבול לכך כי האויב הפוטנציאלי במל' חמה יושב ועל מלשלי-ההרים רוכב על הכוח השראלי הנמצא מולו בשפ' לה. לו היו כוחות ישראל שוכנים ב' מרומי-ההרים, כמו בימי התנ"ך, היה תפקידם ההגנתי הרבה יותר קל.

גבול הירדן הוא גבול קצר ב' הרבה. יש לוה יתרון אימפרא- טגי גדול: הכוח הצמוד לתפ- קיד הגנתי גרידא יוכל להיות הרבה יותר קטן, כך שאפשר יהיה להגדיל בהרבה את ה' רזרבה האימפטרטגית — הכוח המרכזי שנא יהיה צמוד לשום אזור ותפקיד, אלא יוכל להני- חיות על היריב מכה נידת ב' מקום הנזח ביותר.

הגבול הנוכחי הוא חלום בלהות לכל קצין גורמלי. הוא לא מאפשר שום גמי- שות של תמרון ונסיגה — אין לאן לסגת. צבא אויב המתקף מן המושל והמ' איים על עפולה, תגניה ופתח-תקוה מח' ייב לא רק כוח ישראלי גדול הצמוד להגנה, אלא גם מכריח כוח זה ללחום על עומדו, לחיים ולמוות. כל חייל היה מעדיף גבול שיאפשר לו, במקרה הצו' רך, לסגת עשרה עד עשרים קילומטרים כדי להקיץ מכה נגדית, להכניס את ה' אויב למלכחיים או לשאוב כוח.

גבול הירדן יחסל את שפי- כת-הדמים, כי הוא ימנע ב- עתיד כל הסתננות מאורג- נת.

נכין

אמנם, המרחקים בין בסיסי ההסת' נגות לבין מרכזי האוכלוסיה העברית יגדלו ומבחינה זו תקשה המלאכה על המסתננים. אולם המרחק אינו גורם מכ' ריע.

אין גבול בעולם המפותל דע- מוד מוד פיתות קטנות שזי מפ- תננים מאורגנים ומאומנים הי- טב. בשעות השיא שזי מלחמת- העצמאות עברו לא רק חוליות- ספירס, אלא גם שירותי-של- מות שזי מכוניות-משא עב- ריות בין המשלטים הצפופים שזי המצרים. כיתות ירדניות- שתרצינה להצות את הירדן ו' להניח מוקשים בדרכי התח- בורה העברית, יוכלו לעשות זאת גם אם צה-ל יעמוד על ה- ירדן.

היטול-ההסתננות מחייב את היטול גורמיה. גורם ראשון: חוסר רצון ה'

ספר. מלכים א' כי — "ועבדי מלך ארם אמרו אליו אלוהי הרים אלוהיהם על כן חזקו ממנו ואולם נילחם אתם במיטור אם לא נחזק מהם."

ערבים להגיע לידו שלום. גורם שני: קיום מחנה של מאות אלפי פליטים ער' ביים רעבים מסביב למדינה. גבול ה' ירדן לא יסלק את הגורם הראשון (ראה להלן), בוודאי לא את הגורם השני.

בריטניה תעזור לנו לחסל את רצועת עזה, כי היא מעוניינת להנחית מכה על כוחו של הצבא המצרי.

נכין

בריטניה תשמה מאוד אם נתקיה את מצריים, מפני שהד- בר יתן לה אפשרות לתקוע לנו סכין בגב וזהתחכב שוב על המצרים.

ברגע שתפרוץ מלחמה בין מצרים ו' ישראל, תשכח דעת-הקהל המצרית את הכובש הזר היושב על אדמתה, תפנה נגד ישראל. זוהי הזדמנות אשר האנגל'ם מחכים לה זה זמן רב. הם יקו להק' מחשד את יחסי הידידות בינם ובין מצ' ריים — ולצורך זה יספקו למצרים חלק מן הצוד הצבאי העצום המרוכז בבסי' סים הבריטיים בסואץ.

צרפת מעוניינת שישראל תנחית מכה על הליגה הער- בית, המאיימת לסלק את ה- צרפתים מצפון אפריקה.

נכין

צרפת והערבים הם אויבים. צרפת היא מעצמה קולוניאלית, המוכאה את תנועת' השיחור בטונים ובמאורקו. היא תשמה מאוד אם מישו יסח את תשומת-לב הערבים מעצמה. היא אפילו תעזור למי' שהו זה במידת יכולתה, בנשק ובציוד — בתנאי שאיש לא ישמע על כך. אין לזלזל בעזרה כזאת, אך בוודאי אין להפריח בה. צרפת היא מעצמה שו' קעת בזיחה העולמית. לעולם לא תעז' להתגרות בפומבי בארצות-הברית וב' בריטניה, לעשות צעד גלוי למען ישראל הלוותמת. היא מסוגלת לספק עזרה מסר' יימת מאחורי הגב, אך לא להיות בעל' ברית רציני, שמה של צרפת יוסיף גם להבא להופיע מתחת למיסמכים ולא' הרות שנוסחו בפוריין אופיס, לונדון.

ארצות-הברית לא תתערב אם נחסל את ממלכת הירדן, כי היא מעוניינת בסילוק ה- השפעה הבריטית מן המר- חב.

נכין

בעולם הקאפיטליסטי ישנה התחרות מתמדת בין החברות הגדולות, והתחרות זו משפיעה, בלי ספק, על קו הממשלות. אולם שנים אינטרסים לאומיים עליוניים, העומדים מעל להתחרות גסה זו.

הדוגמה הקלאסית היא איראן. מוכן מ' אליו כי חברות-הנפט האמריקאיות שז' חו בליבן על תבוסת חברת-הנפט ה' בריטית. אולם ארצות-הברית נתנה ל' בריטניה תמיכה מלאה במאבק נגד מו' סאדק, שום חברת-נפט אמריקאית לא העז' לה נצול את המצב ולדחוק את רגלי הבריטים באיראן, כי היה ברור שצפויה הסכנה שאיראן תיפול לידי הסובייטים, ומול סכנה זו התאחדו מדינות-המערב. ממוכת-הירדן היא הכפס ה- מערבי העיקרי במרחב. בין סואץ וגבול ברית-המועצות.

כל מדינאי אמריקאי יהיה מעוניין לשמור על בסיס בטוח זה, היחיד ששום סכנה של הת- קוממות עממית אינה מאיימת עליו מלמטה.

אנגליה לא תסתבך במל- חמה ממשית נגד ישראל בגלל ממלכת הירדן.

נכין

לאנגליה יש חווה המחייב אותה להט' על ממלכת ירדן באם תותקף. חווה זה לא הופעל בשנת 1948, כי אז היו ה' דנים, תוקפים, ואי-אפשר היה לטעון שהם הותקפו על-ידי ישראל. המצב יהיה שונה לגמרי כשישראל תהיה התוקפת, וחיללים ישראליים יעברו את הגבול. אמנם, אין גם בטחון הפוך. אירן הכריז כי אנגליה תגן על ירדן במקרה של התקפה ישראלית, אולם רבה הדרך מן ההבטחה אל ההגשמה — ביחוד אצל הבריטים, הממשלה הבריטית תחשוב פעמיים: צבאה בירדן קטן וחלש, הוצאת חיילים מאזור תעלת סואץ תסבך את בר סניה שם.

במקרה הטוב ביותר אפשר לפכם כי הענין מוטל בספק.

ממשלת אייזנהואר לא תעז' להפסיק את המענק ל- ישראל במקרה של מלחמה.

נכין

הפסקת המענק במקרה של התקפה ישראלית, ואי-ציות ישראלי לפקודת אר"ם, היא וודאית לחלוטין.

ממשלת אמריקה סבורה — כרוב העתונים במזרחתה — כי אמריקה הפסידה את אהדת ה' ערבים ואת האפשרות להקים פיקוד מרחבי נגד הרוסים, אך ורק בגלל עזרתה ליהודים בימי טרוימן. היא לא תוכל לשבת ב' חיוב, דיים שעה שישאר תרחיב את שטחה על השכונ הערבים. הפסקת המענק היא המינימום שתוכל לעשות כדי לשכנע את הערבים שהדבר לא נעשה בהסכמתה.

ממשלת אייזנהואר הוכיחה מזמן ש' אין היא רגישה, כמו קודמתה, לדעת' הקהל היהודית. היהודים, ברובם המכ' רע, הצביעו בעד הדימוקרטים נגד אייק. אין אייזנהואר אירש ללחץ יהודי, אולם כנגרל וכנשיא, הטוען שהוא עומד מעל לעניינים מפלגתיים צרים. לא יוכל לה' כנע ללחץ זה שעה שיחשוב כי האינט' רסים האמריקאיים החיוניים ביותר מו' נחים על כפות המאזניים.

יתכן כי ארצות-הברית תרצה גם ל' השפיע על אדנאור הגרמני להפסיק זמ' נית את השילומים לישראל, קשה לדעת מראש מה יעשה אדנאור במקרה זה — ב'חוד לאור העובדה כי התעשייה הגר' מנית עושה כיום מאמצים עצומים לח' דוד לשוק הערבי.

עזרת יהדות העולם תפצה את ישראל במקרה של הפ- סקת המענק האמריקאי.

נכין

בימי היוכוח על ערוץ הירדן הסכימו כל המנהיגים וצ' וניים כי יהודי-אמריקה לא יגדילו את תשלומיהם במקרה של הפסקת המענק האמריקאי, אלא להיפך. יהודי אמריקה נזהרים מכל דבר היכול להתפרש כאילו הם נאמנים לישראל יו' תר מאשר לאמריקה, והם יחסו מאד לתרום למען ישראל, שעה שזו מפרה, בגלוי, את פקודת הממשלה האמריקאית. כל מחקלה אמריקאית יכולה להפסיק את כל המגביות למען ישראל בצורה פשוטה מאד. המגביות היהודיות המאו' יחד יכלה להגיע לממדיה העצומים מפני שהיא נחשבת למגנת של צדקה, ולפי החוק האמריקאי היא מאפשרת, בתור שכזה, לתורמים לנכות את תרומותיהם